

lisering, der giver mere kontrol. Men manglende liberalisering giver jo noget andet, så det er et valg mellem nogle forskellige onder.

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig forslaget her. Vi er ikke medforlagsstillere, og derfor følger vi heller ikke noget særligt ansvar for indholdet. Men det er jo blevet kritiseret for, at der ikke er konkrete henvisninger til og anvisninger på, hvad man kan gøre. Det kunne man vel i virkeligheden også kalde en kvalitet ved forslaget.

De, der vil spille bolden op til regeringen, kan komme med initiativer. Det er den ene side af sagen. Det er da godt nok. Men det er jo også sådan, det ved vi rent praktisk, at hvis man giver sig til at komme med for mange konkrete anvisninger, så er det jo dem, man diskuterer, i stedet for princippet, og så har man et eller andet forbehold ud fra dem, for det var måske nogle, man i sin tid stemte for, og så vil man jo ikke så gerne indrømme, at man måske egentlig godt kunne undvære dem i dag osv.

Så jeg synes såmænd, at det er et meget fornuftigt forslag det her, og det kan vi fuldt ud støtte. Hvis det bliver vedtaget, vil vi da gerne hjælpe regeringen med at komme med nogle gode ideer til, hvad vi kunne gelforenkle.

#### **Anden næstformand (Henning Grove):**

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kim Andersen.

#### **Kim Andersen (V):**

Jeg finder anledning til i forbindelse med behandlingen af dette beslutningsforslag her fra Folketingets talerstol at citere, hvad vi også har gengivet i bemærkningerne til forslaget.

»Loven skal være ærlig og retfærdig, tålelig, efter landets sædvane, passende og nyttig og tydelig, så at alle kan vide og forstå, hvad loven siger.« Det er et citat fra Jyske Lov fra 1241. Det er jo klar tale.

Over for dét står, hvad en lang række ganske almindelige borgere, som i dagligdagen er i berøring med lovgivningen på miljøområdet, føler er virkeligheden for dem i deres dagligdag. Men over for det står også, hvad en række administratører, politikere og sagkyndige efterhånden mener om dette område.

Vi citerer således i bemærkningerne professor Peter Pagh fra Københavns Universitet, der karakteriserer miljølovgivningen som en lovgivning, der efterhånden er blevet helt uforståelig selv for fagfolk. Og som tidligere borgmester i Århus og minister Thorkild Simonsen sagde det

i Berlingske Tidende den 1. april 1997, så har miljø- og energiministeren efterhånden sat sig i spidsen for opbygningen af et planbureaukrati, der ikke har set sin lige i dansk planlægningshistorie.

Vi havde håbet på, at der havde været en smule hold i statsministerens bemærkninger i forbindelse med debatten i maj 1996 om forespørgsel nr. F 44 om foreneligheden mellem lovgivningen inden for bl.a. planlægnings- og miljøområdet og bestemmelserne i grundlovens § 72 og § 73, da han sagde, at han ikke ville udelukke, at regeringen i næste runde kunne se på Miljø- og Energiministeriets område.

Det er ikke sket. Men det er måske, fordi regeringen grundlæggende har den holdning, som daværende finansminister, hr. Mogens Lyketoft, gav udtryk for i Jyllands-Posten den 26. oktober 1979, hvor snakken var om den offentlige sektor, lovenes gennemskuelighed og muligheden for at administrere dem retfærdigt til alles forståelse. Han sagde: Borgerne behøver ikke at forstå de komplicerede regler – underforstået: det er nok, vi gør det, og at vi har fagfolk til det.

Det sidste er vi selvsagt på ingen måde enige i, tværtimod.

Jeg forstår på miljøministerens bemærkninger og afvisning her fra talerstolen, at vores gentagne fremsættelser af dette beslutningsforslag dog trods alt har båret nogen frugt. Jeg opfattede ministerens bemærkninger sådan, at man på hans ministerområde rent faktisk er gået i gang med en gennemgribende sanering af love og regelsæt. Det hilser jeg velkommen og siger tak, hvis det så er udtryk for, at det, som statsministeren i sin tid i 1996 sagde, nu endelig, langt om længe, og efter at vi har fremsat dette beslutningsforslag adskillige gange, er ved at ske fyldest.

Ministeren dadlede os for, at vi ingen konkrete eksempler havde fremlagt i beslutningsforslaget. Ja, og det var der såmænd også andre ordførere, der gjorde. Til den indvending kan jeg sige, at den var forventet.

Man kan jo sige, at var vi fremkommet med konkrete eksempler, som vi sagtens kunne have gjort, så ville man have sagt: Nå ja, det er enkeltstående historier, hvor kommune eller amt har misforstået eller lagt en forkert vurdering ind i administrationen. Er det i virkeligheden ikke noget mere generelt, I vil? Og når vi så kommer med et mere generelt forslag på området, så siger man: Nå, er det bare sådan noget ud i den blå luft. Vi troede, det var baseret på nogle kon-